

BISERICA ȘI ȘCOALA

REVISTĂ BISERICĂȘCĂ - CULTURALĂ

ORGANUL OFICIAL AL EPARHIEI ORTODOXE ROMÂNE A ARADULUI

Acțiunea Catolică și Ortodoxia Activă. Scopul acestei lucrări.

O lume întreagă luptă împotriva sfinței noastre Biserici ortodoxe. Nu facem numărarea uneltitorilor, căci aceștia sunt mulți, fie că urmăresc supunerea noastră unei puteri spirituale văzute, care acum de curând și-a bătut și monedă ca să „dovedească lumii că împărăția lui Iisus nu este din lumea aceasta” — fie că sub apariții sectare primejduese spiritul și tradiția acestui neam.

Noi nu intrăm aici la judecată cu forțele cari au hotărât peirea noastră, căci o biserică dătătoare de sfinți și mucenici, ca în Rusia de azi și în creștinismul istoric, nu se teme nici de porțile iadului. Un lucru voim a stabili aici: cei cari ni-au sortit căderea și dispariția, se prezintă organizați, concentrați în acțiunile lor și dispun de forțe nenumărate. Nu mai vorbim aici de ordurile și congregațiile catolice, ci ajunge să spunem că în catholicism se lucrează la fel, se acționează uniform. Organizarea catolică din America, pe teren spiritual este identică cu cea din Europa etc. Aceeași mână pretutindeni.

Până și sectarii bapțiști tocmai din Canada au venit în 1930 ca să conducă un congres baptist în Arad. Între ei nu sunt ziduri, ei se organizează în uniuni pe sexe și profesii, cimentează o unitate reală. Așa fac și alle confesiuni. Ei bine, în interesul unității de acțiune a ortodoxiei noastre, scriem această broșură. Lumea trebuie să simtă sufletul dinamic al sfintei Biserici ortodoxe.

Toată suflarea românească trebuie să simtă și să vadă chiar că la noi în biserică se găndește la fel, se lucrează la fel.

Este deci timpul suprem să inițiem activismul ortodox unitar. Să nu mai lucrăm pe nici un teren la voia întâmplării. Scriitorul E. Legouvé spune că nota esențială a întâmplării este neregularitatea. Întâmplarea nu produce nimic durabil, constant, succesiv. Ori, nouă ne trebuiesc realizări durabile, constante. Noi nu suntem la joc de noroc. Nici acolo nu poți trage un număr succesiv de mai multe ori. A mângăia și converti nu mai putem deci, ca pe vremea plugului de lemn.

Nouă ne trebuie o ortodoxie care să cârmuiască spiritul și viața publică; o ortodoxie a faptelor de triumf social și moral și național. Spiritualitatea veșnic biruitoare ne chiamă deci în serviciul ei ca să creiem organizații spirituale identice, pe întreaga Biserică.

În cele următoare arătând care este direcția cea mai nouă a mișcării catolice, vom arăta câteva din căile cari duc spre activismul inspirator de mare încredere în mântuirea prin Biserică ortodoxă. Am mare nădejde că sub înțeleapta conducere a I. P. Sf. Patriarh Miron vom vedea cele mai binecuvântate realizări ortodoxe, dovezi indestructibile că Duhul lui Hristos locuiește în sufletele noastre.

Arad, la ziua Învierii 1931.

† Dr. Grigorie Gh. Comșa
Episcopul Aradului.

CAP. I.

Acțiunea Catolică.

Organizmele, organizațiile cari au menirea cârmuirii sufletelor trebuie să facă dovada că în ele pulsează o voință și acțiune unitară, cât mai intensivă și cât mai extensivă. Nu-i mirare dacă Biserică romano-catolică în tot chipul voeste să-și arate viabilitatea ei, mai ales în organizațiile ei exterioare. Una din cele mai mari mișcări ale catholicismului modern

este și Acțiunea Catolică ce se manifestă azi în toate țările din univers.

Acțiunea Catolică se manifestă și la noi în România sub forma organizării Asociației Generale a Românilor Uniți (A. G. R. U.). La toate manifestările culturale-bisericești, cu caracter unit, secțiile acestei asociații sunt reprezentate ar pe de altă parte A. G. R. U.-l este în plină activitate. În fond acțiunea catolică nu este altceva decât organizarea unitară a Catolicismului în fața problemelor sociale moderne și al atitudinii statelor liberale moderne în materie de credință. Populația față cu aceasta se organizează unitar, spre a se apăra prin front unic față de atitudinea statelor către drepturile catolicismului. Populația catolică nu stă impasibilă ci, îndrumată dela Roma, vine să-și „apere și să-și revendice drepturile prin o acțiune energică înafară și prin organizare puternică înlăuntru. În toate statele au luat ființă diferite asociații, între diferite categorii de credincioși și cu diferite scopuri în direcție orizontală și cu întindere organică în direcție verticală, dela parohie până la dieceze, provincii și țări. Toate laolaltă constituie Acțiunea Catolică din respectiva țară“.¹⁾

Chiar înainte de dezvoltarea problemei remarcăm aici unele din notele esențiale ale Acțiunii catolice: a) colaborarea laicilor, b) colaborarea tuturor forțelor vii ale bisericii (când Petru a zis mă duc să vânez pește, alți șase au zis „mergem și noi împreună cu tine“ Ioan 21), c) colaborare, nu de ordin social, ci la mântuirea sufletelor, muncă apostolică, nu socială, d) apostolatul faptei etc.

Cetitorul să ia seama că prin marea mișcare a Acțiunii catolice romane, catolicismul voește să-și asigure autoritatea. Autoritatea este suma forțelor morale. Ori tocmai aceste forțe se organizează în catolicism. Acțiunea Catolică este lucrarea efectivă, cu caracter universal, a Bisericii asupra societății. Acțiunea catolică urmărește colaborarea strânsă a catolicilor de pe întreagă suprafața pământului, o legătură, activă conștientă a catolicilor din toate țările.²⁾

Sau, cum zice ziarul „Unirea“ din Blaj dela 11 Aprilie a. c., Acțiunea Catolică cuprinde pe toți cei buni de pretutindeni.... Biserica Unită în A. G. R. U.-l său „pregătește o mică legiune pentru marea tabără a „Acțiunii Catolice“. Și în noua vladicie a Maramureșului ea a ridicat un nou turn de veghe credinții“ (Unirea loc. citat).

¹⁾ Dr. N. Brinzeu: Acțiunea Catolică, Lugoj. 1930 p. 11.

²⁾ W. Cremers: Die katholische Aktion Regensburg 1929 p. 40.

Mișcarea acesta are tendință vădită de expansiunea în direcția cuceririi altora. Deci și noi ortodocșii trebuie să fim cu atențiunea cuvenită și să fortificăm ortodoxia.

* * *

Inceputurile Acțiunii Catolice.

Ele sunt a se căuta în Italia. Prin anii 1860—63 se țineau congrese catolice internaționale în diferite țări, ceea ce făcu să se țină în Italia congrese catolice naționale. Cel dintâi congres național catolic s'a ținut în 1874. Ele aveau de scop apărarea bisericii și papalității, răspândirea presei catolice, colectă pentru fiulul sf. Petru, etc.

Apărarea Bisericii era considerată ca o problemă cardinală și astfel s'au înființat și organizații permanente în acest scop, ca: *Opera dei Congressi* care cu începere din 1891 dezvoltase și activitate caritativă. Organizația aceasta era considerată de unii ca democrație creștină, care poate face și politică și faptul acesta a determinat pe papa Pius al IX-lea să declare că ea nu are să facă politică. Ea s'a dizolvat în 1907 de Pius X., căci unii voiau să-și aleagă conducători independent de cler.

Papa Pius X. grupase mișcarea catolică italiană în patru categorii cu începere din 1905. Întâia era: Uniunea populară, compusă din grupuri parohiale, pentru propaganda culturală; a 2-a era asociația tineretului catolic (înființată încă în 1868); a treia era uniunea economico-socială, care se ocupa cu lucrări economice auxiliare și coordona asociațiile profesionale diferite; a patra organizație, numită uniunea electorală, era chemată a face educație politică pentru alegerile comunale și provinciale. Mișcarea aceasta, compusă din patru grupări, după războiu s'a schimbat sub impulsul socialismului, uniunea social-economică s'a dizolvat cu aprobarea Papei.¹⁾ Uniunea electorală s'a dizolvat, înființându-se un partid popular politic peste cadrele confesionale, iar uniunea populară s'a desființat.

Prin enciclica: „Ubi arcano Dei“ din 23 Dec. 1922 Papa Pius XI. arată noua concepție a Acțiunii catolice, iar în 2 Octombrie 1923 aprobă statutele Acțiunii catolice italiene.²⁾

Acțiunea catolică italiană este clădită pe reuniunile bărbaților și tineretului, ale femeilor și fetelor, studenților și studentelor. În concret ea se alcătuește din următoarele cinci asociații:

¹⁾ Dr. E. Schlund: Die Katholische Aktion. München 1928 p. 21.

²⁾ Schlund: op. cit. p. 25.

1. Asociația tinerimei catolice italiene, 2. Federala universitară catolică italiană, 3. Federația italiană a bărbaților catolici (membrii sunt toți bărbații căsătoriți și necăsătoriți dela 35 ani în sus. Ea nu are scop economic sau pur religios cum au confraternitățile. 4. Uniunea femeilor catolice din Italia cu trei ramuri: a) asociația femeilor catolice italiene, b) tinerele fete catolice italiene, c) universitățile catolice italiene și 5. Asociația copiilor catolici italieni.

Organizarea este următoarea: fiecare localitate sau parohie își are consiliul parohial (consiglio Parocchiale), în care sunt cuprinse toate organizațiile parohiale ale pomenitelor asociații, prin președinții lor, la cari, dacă nu dau numărul de cinci, se adaugă vicepreședinții ori secretarii. Consiliul are caracterul unui organ de îndrumare generală a Acțiunii Catolice, rămânând ca fiecare organizație să-și desvolte activitatea, conform scopului și prevederilor statutare proprii, sub răspunderea organelor ei. Organizațiile parohiale constituie o federală diecezană, în fruntea căreia stă consiliul diecezan (Ciunta Diecesana), iar acestea toate împreună, un Consiliu central al Acțiunii (Ciunta Centrale dell Azione Cattolica Italiana), compusă din zece membri, cari sunt: președinții asociațiilor bărbătești, președinta și vicepreședinta Uniunii feminine, ca membri de drept, și patru membri cu președintele consiliului numiți de Papa.¹⁾

(Va urma)

Cenușa de pe capul baptiștilor.

de: *Apărătorul Ortodox.*

II.

În cele următoare arătăm turburările și bătăile baptiste din Iermata, jud. Arad. Aici din pricina turburărilor, primarul (baptist) Florea Gornic, (care apoi a devenit ortodox) din cauza certurilor a închis adunarea baptistă în April 1927 iar apoi nu mai puțin decât 9 (nouă) baptiști de acolo, după trei zile au cerut pretorului plasei Ineu ca să le deschidă cât mai curând adunarea, care și ei recunosc că bine a făcut că s'a închis provizor. Aici vine acum mistificarea baptistă. În ziua de 2 Sept. 1927 președintele de atunci al baptiștilor din țară, d-l Ioan Popa, scrie prefecturei din Arad (Nr. 29862) că cei 9 inși au fost

înșelați ca să ceară închiderea adunării. Noi vom reproduce din cuvânt în cuvânt cererea celor 9 baptiști, ca să se vadă că nici vorbă nu-i de înșelăciune și nici că ei ar fi cerut închiderea, ci spun că bine a fost că s'a închis casa de rugăciune dar speră că în curând va fi deschisă. Deci d-l Popa a fost rău informat, se vede că nu a citit cererea fraților săi către pretură.

Din cerere se vede însă că snopeala a avut loc căci cuvintele: *certe și ticăloși* sunt mult grăitoare. Apoi baptiștii au rupt sigilul oficial de pe ușa adunării, pentru care fapt au fost deferiți justiției. Mai tipărim aici și actul Nr. 7231 din 1928 al prefecturei Arad din care încă se vede că baptiștii s'au „înfrățit” la așa numite turburări. Iată cele două acte:

Domnule Primpretor!

În urma certelor cari nu mai încetau și ne conturbau în slujba Dumnezeiască, nu era altă scăpare, decât să se închidă adunarea noastră, carea, de vre-o 7-8 luni a fost nu loc de închinare, ci de certă, până vom putea primi dela autorități ajutor de poliție ca să aruncăm cu forța afară pe cei ticăloși, cari nu se supun hotărârilor adunării și comitetului nostru. Am avut noroc că primarul a închis adunarea, pentru cei și mulțumim, pentru că, după ce se va redeschide cu ajutorul dat de D-Voastră sperăm să scăpăm de certe și de ticăloși.

În nădejdea că Domnul Primpretor va asculta rugarea noastră și în cel mai scurt timp posibil ne va face să putem deschide adunarea, precum am cerut mai sus, subscriem rugarea noastră.

Iermata la 20 Aprilie 1927.

Premergătorul adunării și președintele adunării: Simeon Sigele m. p. Membrii în comitet: (ss) Ioan Vujdea Novac, (ss) Berar Mitru; Baptiști: Ioan Suci m. p., (ss) Florea Suci, (ss) Vujdea Todor, (ss) (ss) Sigele Teodor, (ss) Bodârlău Pavel, (ss) Vujdea Pavel. De religie ortodocși fiind de fajă: P. Motău Ioan (ss) Mila Iacob (ss).

C O P I E

Prefectura județului Arad — Serviciul Administrativ
Nr. 7231 | 1928 din 1 Martie 1928.

D E C I Z I U N E

Noi, Prefectul județului Arad,

Având în vedere raportul cu Nr. 215 | 928 a dlui pretor al plasei Ineu, prin care ni se aduce la cunoștință, că casa de rugăciune baptistă din comuna Iermata închisă și pecetluită dinainte vreme cu sigilul primăriei comunei, a fost forțată de baptistul Bodârlău Pavel, care rupând sigilul cu dela sine putere a deschis ușa localului dând intrare liberă în ea baptiștilor din aceea comună.

Având în vedere adresa cu Nr. 44 | 1928 a oficiului parohial ort. rom. din Iermata, în care se confirmă în totul cele arătate de pretor,

Având în vedere că imprimarea sigilului comunei pe ușa localului baptist, s'a făcut de autoritatea co-

¹⁾ Brinzeu: op. cit. p. 12.

munală pentru înlăturarea tulburărilor provocate de bapțiștii din acea comună și pentru menținerea ordinii și siguranței în comună.

Având în vedere că prin forțarea ușei localului din chestiune s'au provocat noi disordini și turburări în comună și deci se reclamă imperios luarea de măsuri.

Din aceste motive

DECIDEM:

Art. I. Pretorul plasei Ineu se îndrumă, ca imediat să se deplaseze la fața locului și să pecelluiască din nou casa de rugăciuni baptistă din Iermata până la restabilirea ordinii și buneii armonii între adepții.

Art. II. În termen de 8 zile va dresa actele de dare în judecată a vinovaților, urmând să sesizăm Parchetul în chestie imediat după primirea actelor dresate.

Art. III. Despre ce se încunoștințează:

1. Pretorul plasei Ineu.

Prefect, *Ioan Georgescu.*

Șeful serviciului adm.:
ss. Indescifrabil.

Sfătuim deci pe bapțiști ca în fața dovezilor zdrobitoare să fie mai creștini și luând cenuse din vatră să și-o pună pe cap.

Bapțiștii s'au cumițit?!

Sunt ei buni patrioți?!

La congresul baptist din Talpoș, ținut în Ianuarie 1931, a fost ales președinte dl. director Socaciu al seminarului baptist din București. Acest domn, solidarizat cu dolarul, a declarat reprezentantului unui ziar din Toronto, când a fost acolo la un congres: „Țara noastră poate fi fără Carol“ (vezi foaia baptistă „Farul Mântuirii“ Nr. 10 din 1 Ianuarie 1931).

Dacă bapțiștii din România ar fi regretat cuvintele spuse la Toronto de dl. Socaciu, de sigur că nu l-ar fi ales președinte sub domnia iubitului nostru rege Carol al II-lea!!!

Bapțiștii recunosc că dl. Socaciu a zis cuvintele de mai sus căci chiar foaia baptistă istorisește acest lucru. *Noi credem deci că autoritățile noastre românești ar avea datoria să nu corespundeze cu acest domn, amic al dolarului.*

Un baptist nedumerit.

Un baptist a citit în foaia noastră „Biserica și Școala“ că un pocăit din comuna Căpruța ar fi falsificat bani dând unui țigan să-i procure material și ajungând apoi la răcoare, unde banii nu se topesc de căldură. Baptistul zise: „dar bine domnilor, dacă pocăitul a fal-

sificat bani, aceasta este o dovadă că nouă bapțiștilor nu ne vin bani din America, fiindcă dacă ni-ar veni, n'ar fi nevoie de falsificare“. Cineva răspunse la observația baptistului: „la-dul și adâncul nu se satură“.

(Va urma)

Vicii actuale.

Nu răscolesc trecutul, pentru ca să-i evidențiez caracteristicile și să i-le compar cu cele ale prezentului. Și nu vreau, ca din complicația atâtor frământări ale zilei să schițez perspective, ci vreau numai să mă mir, că Prezentul nostru, privit de dinafară de sferile lui, ni-se arată sub cel mai teribil aspect.

Scăderea simțului datoriei — care scădere aduce cu sine și o desinteresare față de munca provocatoare de sat sfacții morale — este caracteristica generală a Prezentului.

Politica militantă, în care se topesc multe energii și multe fapte de importanță, își afirmă tot mai mult rezultatele destramante, iar în umbra ei criteriile morale prind mușchiu.

Pentru unii indivizi ai Prezentului — și sunt, foarte mulți — în grijile lor pentru a ajunge potentați efemeri ca să se lăfăiască cu cefile peste guler religiozitatea cade în desuetudine. Alții abolesc ireligiozitatea și se mărginesc numai în a rămâne la Dumnezeu, cunoscându-l în lumina „rațiunii“ lor, dar nici decum așa cum e propovăduit de pe amvoane.

Anticlericalismul e la modă. Morala cu politica se contopesc într'un amalgam care formează o paradoxală și complicată normă de viață și care privită de deasupra planurilor Prezentului, ne impune să credem că azi nu consecințele faptelor de virtute, ci ale expunerilor în tot felul de minciuni și excocherii pentru salvarea intereselor de partid, formează meritele oamenilor.

Ori ce inițiativă, care vrea să-și facă făgaș înspre un scop salutar bine chibzuit, întâmpină atâtea dificultăți, încât deviază dela cale și dă eșec, ba uneori se și compromite.

Încă multe ar mai fi viciile actualității. Dealtfel, Prezentul dispune de multe plăgi pentru noi, cari toate, nu sunt decât doar tot stătea consecințe logice viciilor, ale acțiunilor noastre fără conștiință morală și ale pornirilor pe toate căile, fără Dumnezeu.

Oare cari ar fi cuvintele cari să exprime în fața istoriei de mâne adevărata situație de azi, când inițiative și acțiuni de salvare, sub ochii noștri toate, se fac, se prefac, se succed, ca niște fleacuri vrăjitoresci „O tempora, o mores“!

P. Deheleanu
student la facultatea
teologică din Cernăuți.

Meditatie.**Poruncă nouă dau vouă...**

Se apropia timpul când Fiul omului avea să se jertfească pentru păcatele lumii și „fiind înainte de ziua praznicului Paștilor... iubind pe ai săi cari erau în lume.”¹⁾ nu putea să-i părăsească în acele momente de jalnică despărțire fără să-i mai întărească sufletește înc'odată prin cuvântul său. Și atunci îndemnat de dumnezeasca sa dragoste pentru ceia l-au urmat pretutindeni sorbindu-i divinite învățături și fiindu-i martori la cereștile-i minuni, cuvântul dulce al Domnului vibrează parcă mai duios ca oricând spre a mai potoli înc'odată setea sufletească cea mare a Ucenicilor Săi, dornici de a auzi sfaturile și învățăturile noul ale bunului învățator.

Apostolul și Evanghelistul Ioan ne descrie acele sfaturi sau mai bine zis porunci adresate lor cu aceea ocazie și nu cred să fie suflet omenesc care cetindu-le acum să nu simtă nemăsurata dragoste pentru neamul omenesc, ce emană din fiecare cuvânt blând rostit de Mântuitorul către Apostolii Săi și prin ei către noi toți pământeni.

Pildă am dat vouă ca precum Eu am făcut vouă și voi să faceți²⁾, zice Iisus Învățăcelor Săi când după obiceiul jidovesc și în semn de nefățărîtă dragoste le-a spălat lor picioarele acum mai pe urmă... Tot spre a-l întări sufletește, arătând prin cuvinte aceeace de fapt prin purtarea Sa le dovedise, le mai zice: „Precum M'a iubit pe Mine Tatăl și Eu v'am iubit pe voi, rămâneți întru dragostea mea.”³⁾ Dacă „întru aceasta s'a arătat dragostea lui Dumnezeu întru noi că pre Fiul Său cel unul născut L-a trimis Dumnezeu în lume ca noi să viem printr'ânsul⁴⁾, apoi acest Fiul, care voește „ca fiecare om să se mântuească și la cunoștința adevărului să ajungă”, cere pentru aceasta Apostolilor și nouă tuturor ca urmându-l Lui să perseverăm în dragostea către Dânsul și către aproapele pentru fericirea noastră a fiecăruia. Cărturarului care L-a întrebat: care poruncă este mai mare, Iisus i-a răspuns: „Să iubești pre Domnul Dumnezeul tău din toată inima ta și din tot sufletul tău și din tot cugetul și din toată tăria ta, aceasta este porunca cea dintâi, iar a doua asemenea acestela: Să iubești pe aproapele tău ca însuși pe tine. Mai mare decât această altă poruncă nu este⁵⁾. Cine este aproapele nostru știm din parabola samarineanului milostiv (Lc. 10, 39). Reesă deci bine și clar de aici, principala învățătură atât de mult accentuată în Sf. Scrip-

tură și pe care Mântuitorul pune atâta pond înaintea de a pătimi pentru toți oamenii din toate timpurile.

Dacă altădată învăța în adunări, acum se adresează cără cel pe cari îl va trimite mai târziu în lume să-i vestească învățătura, repetându-le îndemnul de iubire frățască prin cuvintele: Poruncă nouă dau vouă, să vă iubiți unul pe altul, cum v'am iubit eu pre voi și voi să vă iubiți unul pe altul⁶⁾ și în alt loc specifică din nou aceeaș idee, zicând: „Aceasta este porunca mea să vă iubiți, unii pre alții cum v'am iubit Eu”⁷⁾

Iisus numește acest îndemn, acest imperativ pentru pacea lumii și mântuirea noastră: „poruncă nouă”. Da! este poruncă nouă adusă în forma aceas-ta din ceruri, de unde domnește numai iubirea, de Iisus; este porunca pe care și-a întemeiat El împărăția Sa cea veșnică și prin care n'a venit să strice legea T. V ci s'o desăvârșească. Prin această iubire propoveduită de El, prin acest suflu divin sădit în inimile noastre de El se va ajunge ca tot pământul să l-se închine Lui și să-l cânte Lui.

E o strânsă legătură între iubirea de Dumnezeu și iubirea noastră creștinească de frați, căci fără să iubim pe D-zeu nu vom ajunge să iubim idealicește niciodată pe deaproapele nostru. Apostolii au înțeles porunca cea nouă și viața lor adeverește că au fost vrednici de încrederea și iubirea ce Mântuitorul a avut față de, ei trimțându-i la binevestire. Singur Iuda, vânzătorul din „cei 12,” iubitor mai mult de argint decât de cuvântul Tatălui, a căzut victimă neascultării sale.

„Nu iubiți lumea, nici cele din lume: de iubește cineva lumea nu este dragostea Tatălui întru dânsul” și celce nu iubește pe fratele său petrece întru moarte, iar celce iubește pe fratele său trece din moarte la viață⁸⁾, zice scriptura. Insuș Iisus adeverește acestea când zice că făcând binele și iubind pe deaproapele îl servim pe El Insuș.

Iată deci îndemnul din care pornește porunca cea nouă a iubirii creștinești. Apostolii și primii creștini au simțit prin căldura sufletului lor și au trăit în adevăr „porunca nouă”, suferind ca și Hristos chinuri și moarte. Unde este însă iubirea noastră față de Hristos și aproapele? Câți creștini cunosc „porunca cea nouă”, care acum mai mult ca oricând se adresează și nouă? Câți din iubire creștină și-ar pune viața pământească în pericol? Câți ajută în mod desinteresat pe deaproapele? — Prea puțini, toți s'au abătut...

Și azi preotul la Sf. Liturgie exclamă: „Să (ne) iubim unii pre alții...” dar prea puține, urechi aud acest apel și-l trăesc. Prea puțini sunt cei cari să

¹⁾ Ioan 13,1.

²⁾ Ioan 13,15.

³⁾ Ioan 15,9.

⁴⁾ I. Ioan 4,9.

⁵⁾ Mt, 22, 37. 40.

⁶⁾ Ioan 13, 34.

⁷⁾ Ioan 15, 12.

⁸⁾ I. Ioan 2, 17.

sălășluliască de fapt iubirea cea cu adevărat creștinească în inimile lor. De aceea celce pășesc în mod farisaic în numele iubirii frățești, sectarii nostri nimicitori de suflete, exploatează această floare rară, ademenind în numele ei pe cel lesne crezătorii.

Datorință sfântă avem toți ca mereu să răsune în urechile noastre „porunca cea nouă”, iar inima să ne fie condusă numai pe calea cea dreaptă pe care ne conduce ea. Mântuitorul a lăsat această poruncă ca un testament, ca un tezaur de mare preț omenimii, această dorință exprimată în formă de poruncă, când se pregătea să meargă la ceruri și să deschidă ușile împărăției sale tuturor celorce o vor îndeplini.

Să realizăm și aici pe pământ împărăția iubirii creștinești spre binele și fericirea noastră și „să iubim unul pe altul, că dragostea dela Dumnezeu este și tot celce iubește prin Dumnezeu este născut și cunoaște pe Dumnezeu”, iar „celce nu iubește, nu cunoaște pre Dumnezeu, căci Dumnezeu dragoste este⁹⁾. Dacă ne iubim unii pe alții și D-zeu rămâne întru noi¹⁰⁾.

Petru Mateș
preot.

INFORMAȚIUNI.

Vizitație canonică. Duminică în 19 Aprilie a. c. P. S. Sa Episcopul nostru Grigorie va vizita parohule Moșnița și Urseni din protopopiatul Timișoarei.

Botezul unei baptiste. În 21 Martie a. c. a fost botezată în biserica din Igrăș Mărioara Nicolescu, fica conducătorului nazarinenilor Mihai Nicolescu. Acest individ a părăsit biserica mamă, înainte cu 25 ani. Fica acestuia însă avea o mare durere în suflet să se facă creștină, căci ea se născuse în restimpul de când tatăl său a părăsit biserica românească.

Dorința ei s'a împlinit în 21 Martie a. c. când între simpatiiile credincioșilor din Igrăș a primit botezul creștinesc în biserica noastră. Relevăm cu plăcere faptul acesta, ca vrednicia preoților din Igrăș să servească ca pildă și altor preoți.

Revenire la la biserica ortodoxă. În comuna Căpruța au revenit dela secta baptistă: Gheorghe Stepanesc și Elena Faur, cea din urmă trecută la bap-tism încă înainte de aceasta cu 20 ani.

Formalitățile oficiale bis. s'au făcut în mod sărbătorec, într'un cerc mai restrins, în conformitate cu dorința celor trecuți.

Cerc religios în Căpruța. În 25 Martie, ziua Bunei vestiri, s'a ținut în parohia Căpruța cerc religios. Poporul credincios s'a adunat în sfânta bis. în număr destul de mare. Credincioșii așteptau sosirea preoților cercului, cari s'au și prezentat în număr de doi. Asemenea sftul maslu săvârșit în curtea bisericii la căldura răspândită de razele calde și binefăcătoare a

soarelui își avea un deosebit fast, dar lipsă părinților sfințiți, dela acest act, a făcut să se vază pe fețele credincioșilor o părere de rău.

Serviciul dzelesc a decurs în mod solemn, răspunsurile fiind date de corul mixt al societății corale „Sf. Nicolae”, condus de preotul local.

Predica părintelui din Bătuța Adrian Mursa despre „Cultul maicii Diui” a fost binepregătită și simțită. Ședința intimă nu s'a putut ține din cauza neprezentării membrilor în număr corespunzător.

Căpruța, la 30/III 1931.

Un membru

O carte de valoare cu preț redus. Valoroasa carte: „O mie de pilde pentru viața creștină” scrisă de P. Sf. Episcop Grigorie, în colaborare cu profesorii Nicolae și Gheorghe Popovici, se vinde de azi înainte cu preț scăzut. Prețul s'a redus dela 200 lei la 150 lei. Prea Cucernicii Preoți sunt invitați deci a recomanda intelectualilor această carte, care să nu lipsească din nici o casă românească. 8—8

În atențiunea Preoțimeii. Prea Cucernicii preoți sunt cu insistență rugați să raporteze Veneratului Consiliu Eparhial despre fiecare caz de propagandă sectară din cuprinsul eparhiei. 3—3

Nr. 2319/1931.

Comunicat oficial.

Sf. Sinod, cu adresa Nr. 611 din 31 Martie 1931, ne încunoștințează că în ședința sa dela 17 Martie 1931 a luat următoarea hotărâre:

1. Cântăreții sunt îndatorați să depună la intrarea în slujbă un jurământ de credință în fața preotului paroh, în biserică, și după următorul formular:

„Înainteai lui Dumnezeu atotputernicul jur credință Regelui și Chiriarhului meu, interesele Țării și ale Bisericii mele, de a observa în totul Constituția și legile Țării, precum și canoanele Bisericii; de a executa cu cinste și conștiință funcțiunile ce-mi sunt încredințate și de a nu face nimic de natură de a primejdiu ordinea în Stat și în Biserică. Așa să-mi ajute Dumnezeu”.

2. Cântăreții, cari n'au depus jurământ, îl vor depune imediat ce vor fi încunoștințați de Chiriarh.

Cucernicii preoți sunt invitați a se conforma acestei hotărâri.

Arad, din ședința Consiliului eparhial dela 7 Aprilie 1931.

† Grigorie
Episcop.

⁹⁾ I. Ioan 4,7-8

¹⁰⁾ I. Ioan 4,12.

Comunicat oficial.

Nr. 2085/1931.

Asociația Clerului „Andrei Șaguna” a edat „Actele congresului al X.” ținut în Brașov în zilele de 11 și 12 Noembrie 1930.

Având în vedere importanța acestui volum, mai mult pentru cauza obștească a bisericii decât doleanțele profesionale ale Clerului, toți preoții Eparhiei noastre sunt îndrumați a-și procura volumul menționat. Procurarea să se facă colectiv, pe calea protopopiatelor, care vor avea să se adreseze P. C. Sale Părintelui Virgil Nistor, consilier arhiepiscopesc Sibiu. Prețul: pentru membri Lei 50; pentru alții Lei 60.

Arad, din ședința Consiliului eparhial dela 7 Aprilie 1931.

† Grigorie
Episcop.

Parohii vacante.

Conform rezoluțiunii Ven. Consiliu Eparhial Nr. 6619/930, pentru îndeplinirea parohiei întâia vacată din Macea, care este de clasa *primă*, se publică din nou concurs cu termen de 30 zile, socotite dela prima publicare în organul „Biserica și Școala”.

Venitele împreunate cu acest post sunt:

1. Una sesiune parohială în extindere de 32 jugh. cadast ale, cu drept de pășunat.
2. 1 și jumătate teren arabil ca blr parohial.
3. Stolele legale.
4. Intregirea dotației dela stat.
5. Locuință în natură cu grădină.

Preotul ales va trebui să catechizeze la școlarele din loc. Va suporta toate impozitele după venitul său preoțesc.

Parohia fiind de clasa *primă*, recurenții vor avea să prezinte dovezi despre pregătirea cerută pentru parohii de clasa *primă* și despre 8 clase de liceu și bacalureat.

Recurenții, cu prealabila știre a protopopului tractual, se vor prezenta în vre-o Duminică ori sărbătoare în sf. biserică din Macea, pentru a-și arăta dexteritatea în rituale și oratoric. Cererile însoțite de adnezele necesare, adresate Consiliului parohial din Macea, se vor înainta în termen concursual Oficiului protopopesc din Arad.

Recurenții din altă dieceză vor alătura la cererea de concurs actul de învoire din partea Prea Sfinției Sale Părintelui Episcop diecezan din Arad.

Consiliul paroh. ort. rom. din Macea.

În înțelegere cu Traian Vaftianu m. p. protopop.

2—3

Pentru îndeplinirea parohiei Paniova, devenită vacantă prin mutarea preotului Aron Popa la Mănăstur, protopopiatul Balințului, Consiliul parohial în conformitate cu dispozițiunea Veneratului Consiliului Eparhial Nr. 2367/1931 escrie concurs, cu termen de

30 de zile dela prima publicare în organul oficios „Biserica și Școala”. Parohia e de cl. III.

Venitele parohiei sunt:

1. Folosința unei sesiuni parohiale în estenziune de 32 jug. pământ.
2. Stolele legale.
3. Intregirea dela Stat, pentru care parohie nu garantează.
4. Casa parohială cu două camere, bucătărie, cămară și un intravilan.

Alesul va suporta toate impozitele după beneficiul parohial, va predica în dumineci și sărbători, va catehiza la școala din loc fără altă remunerațiune.

Cererile de concurs, instruite cu documentele prescrise, adresate Consiliului parohial din Paniova, se vor înainta of. pp. din Balinț, iar reflectanții se vor prezenta în sf. biserică în vre-o Duminică sau sărbătoare, spre a-și arăta dexteritatea în cele rituale și oratorice, având autorizația protopopului tractual.

Reflectanții din altă eparhie se pot prezenta și vor putea concura numai cu consensul și binecuvântarea Prea Sfinției Sale Domnului Episcop.

Din ședința Consiliului parohial ort. rom. din Paniova, în înțelegere cu Ioan Trifu protopop.

1—3

Prin strămutarea preotului Gheorghe Albu la Fratelia, parohia Zăbalț — protopopiatul Lipovei — a devenit vacantă și pentru îndeplinirea ei în mod definitiv, conform rezoluțiunii Ven. Consiliu eparhial Nr. 1500/931, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în organul oficios „Biserica și Școala”.

Venitele împreunate cu parohia sunt:

1. Casă parohială în edificiul școlii confesionale, care se va transforma radical spre a fi locuibilă.
2. Una sesiune parohială în estensiunea ei de astăzi, parte arător, parte fânaț.
3. Stolele legale.
4. Birul preoțesc legal în natură.
5. Intregirea dela stat, care parohia nu o garantează.

Alesul este obligat a suporta toate dările după beneficiul împreunat cu aceasta parohie, va predica regulat și catehiza elevii dela școla primară din loc.

Parohia este de clasa a II-a, reflectanții deci vor dovedi asemenea cvalificațiune.

Reflectanții sunt poțuți ca recursese adresate Consiliului parohial din Zăbalț, ajustate regulamentar, să le înainteze oficiului protopopesc ort. rom. din Lipova, iar în termen concursual — pe lângă respectarea strictă a dispozițiunilor cuprinse în § 33 din Regulamentul pentru parohii, se vor prezenta în sf. Biserică din loc spre a-și arăta dexteritatea în cele rituale și oratoric.

Cei din altă eparhie vor avea să dovedească că spre a putea recurge au consămțământul P. S. Sale Părintelui Episcop eparhial din Arad.

Dat în ședința Consiliului parohial ort. român din Zăbalț, la 20 Februarie 1931.

Consiliul parohial.

În înțelegere cu Fabriciu Manuilă protopop.

2—3

Pentru îndeplinirea parohiei vacante din comuna Bărgășu, se publică din nou concurs cu termen de 30 zile, socotite dela prima apariție în organul dieceza „Biserica și Școala”.

Venitele împreunute cu acest post sunt:

1. Una seste parohială constatătoare din 33 jugh. pământ și $\frac{1}{2}$ jugh. cânepiște.
2. Birul parohial câte un Kgr. grâu de fiecare jugh. pământ.
3. Stolele legale.
4. Intregirea dotației preoțești dela Stat.
5. Locuință în natură.

Preotul ales va predica totdeauna când va fi de serviciu în sf. biserică, va suporta toate impozitele după venitul din parohie.

Va avea să catehizeze la școlile primare din loc, fără altă remunerație din partea comunei bisericesti.

Parohia fiind de clasa I. (primă), dela recurenți se cere cvalificațiunea regulamentară.

Cei doritori a complecta la acest post, se vor prezenta în vre-o Duminecă sau sărbătoare, în sf. biserică din Bărgășu, pentru a-și arăta destoinicia în cele rituale și oratorie, conformându-se strict §-lui 33 din Regulamentul pentru parohii, iar cererile însoțite de anexele necesare, adresate consiliului parohial din Bărgășu, le vor înainta în termenul concursual oficiului protopopesc ort. român din Timișoara.

Cei din altă dieceză vor cere prealabil Binecuvântarea P. S. Sale Părintelui Episcop diecezan, spre a putea recurge.

Bărgășu, din ședința consiliului parohial, ținută la 1 Februarie 1931.

În înțelegere cu *Dr. Patricle Țucra* m. p. protopopul Timișorli.

—□—

3—3

Conform rezoluției Ven. Consiliu eparhial Nr. 2036—931 pentru îndeplinirea parohiei de cl. II-a din Șilindia, devenită vacantă prin alegerea părintelui Ștefan R. Lungu de protopresb al Butenilor, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în organul oficial al Eparhiei: „Biserica și Școala”.

Venitele parohiei sunt:

1. Folosința casei parohiale cu supraedificatele și intravilanul;
2. Uzufructul sestiunii parohiale cu drepturile urbariale;
3. Stolele legale;
4. Birul parohial, în naturale, conform coalei B (Nr. 14562) 900;
5. Intregirea de stat, pe care parohia nu garantează.

Alesul va suporta toate impozitele după bene-

ficiul parohial, va predica în Dumineci și sărbători, va catehiza la toate școlile din comună, fără altă remunerațiune dela parohie. Concurenții la acest post vor avea să respecte cerințele regulamentare referitoare. Recurenții din alte eparhii vor prezenta prealabil în-cuviințare a P. S. Sale Episcopului Aradului.

Șilindia, la 22 Martie 1931.

L. S.

Consiliul parohial.

În înțelegere cu *Mihal Cosma* protopop al Ineuului.

—□—

3—3

Nr. 140/931.

Pentru îndeplinirea parohiei devenită vacantă prin încetarea din viață a preotului Gheorghe Francesco din Șiștaroveț, protopoplatul Lipovei, se publică concurs cu termen de 30 de zile dela prima apariție în organul oficial eparhial „Biserica și Școala”.

Venitele împreunate cu parohia sunt:

1. Casă parohială în locuința școlii confesionale cu intravilan și grădină — precum și intravilanul de sub Nr. 189.
2. Una sestiune parohială constatătoare din 32 jug. după starea faptică.
3. Birul preoțesc, 15 l. de grâu dela fiecare număr de casă.
4. Stolele legale.
5. Intregirea dotației preoțești dela stat pentru care parohia nu răspunde.

Alesul va beneficia numai jumătate din venitul parohial până la 4 Martie 1932, până când cealaltă jumătate compete văduvei preotese, în senzul §-lui 26 din Reg. pentru parohii, suportând fiecare impozitele după beneficiul ce folosește.

Alesul e obligat a catehiza elevii dela școala primară din loc și a predica regulat în sf. biserică.

Parohia este de clasa II-a, recurenți vor avea să dovedească asemenea cvalificațiune.

Cei ce doresc a compete la această parohie vor înainta recursele în termenul concursual — adresate Consiliului parohial din Șiștaroveț, la oficiul protopopesc ort. român din Lipova, ajustate cu documentele recerute și se vor prezenta în acest interval în sf. biserică din loc în vre-o Duminecă ori sărbătoare spre a-și arăta dexteritatea în cele rituale și oratorie, observând strict dispozițiunile § lui 33 din Reg. pentru parohii. Cei din alta eparhie vor dovedi că au binecuvântarea Prea Sf. Sale Părintelui Episcop eparhial spre a putea recurge.

Dat în ședința extraordinară a Cons. parohial din Șiștaroveț ținută la 19 Martie 1931.

În înțelegere cu *Fabriciu Manuilă* protopopul Lipovei.

Consiliul parohial

—□—

3—3

Redactor responsabil: SIMION STANA.